

Shabbat Sh'lach L'cha

18 June 2022/19 Sivan 5782

TORAH READING

Numbers 13:25-14:10

(25) At the end of forty days they returned from scouting the land. (26) They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. (27) This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. (28) However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. (29) Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” (30) Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” (31) But the other men who had gone up with him said, “We cannot attack

במדבר י"ג: כ"ה-י"ד: י'
 (כה) וַיָּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקָּץ
 אַרְבָּעִים יוֹם: (כו) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֵאוּ אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן קְדֵשׁה
 וַיֹּשְׁבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הַעֲדָה
 וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: (כז)
 וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֲלָב וּדְבַשׁ
 הוּא וְזֶה־פְרִיָּהּ: (כח) אֲפֶס כִּי־עַז
 הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת
 גְּדֹלוֹת מְאֹד וְגַם יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ
 שָׁם: (כט) עַמְלָק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב
 וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר
 וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל־יַד
 הַיַּרְדֵּן: (ל) וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־
 מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ
 אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל לָהּ: (לא)
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֵא
 נוֹכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֲזָק הוּא
 מִמֶּנּוּ: (לב) וַיִּצְיֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר

that people, for it is stronger than we.” (32) Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are of great size; (33) we saw the Nephilim there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.” (1) The whole community broke into loud cries, and the people wept that night. (2) All the Israelites railed against Moses and Aaron. “If only we had died in the land of Egypt,” the whole community shouted at them, “or if only we might die in this wilderness!” (3) “Why is יהוה taking us to that land to fall by the sword?” “Our wives and children will be carried off!” “It would be better for us to go back to Egypt!” (4) And they said to one another, “Let us head back for Egypt.” (5) Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of Israelites. (6) And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes (7) and exhorted the whole Israelite community: “The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land. (8) If pleased with us, יהוה will bring us into that land, a land that flows with

אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו את הנפילים בני ענק מרהנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: (א) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בליה ההוא: (ב) וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לומתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לומתנו: (ג) ולמה יהוה מביא אתנו אליהארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: (ד) ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: (ה) ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: (ו) ויהושע ברנון וכלב בויפנה מוהתרים את הארץ קרעו בגדיהם: (ז) ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: (ח) אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אליהארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: (ט) אך ביהוה אליתמרדו ואתם אלתיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אלתיראם: (י) ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני

milk and honey, and give it to us; (9) only you must not rebel against יהוה. Have no fear then of the people of the country, for they are our prey: their protection has departed from them, but יהוה is with us. Have no fear of them!” (10) As the whole community threatened to pelt them with stones, the Presence of יהוה appeared in the Tent of Meeting to all the Israelites.

יִשְׂרָאֵל: {פ}

HAFTARAH READING

Joshua 2:1-24

(1) Joshua son of Nun secretly sent two spies from Shittim, saying, “Go, reconnoiter the region of Jericho.”

So they set out, and they came to the house of a harlot named Rahab and lodged there. (2) The king of Jericho was told, “Some men have come here tonight, Israelites, to spy out the country.” (3) The king of Jericho thereupon sent orders to Rahab:

“Produce the men who came to you and entered your house, for they have come to spy out the whole country.” (4) The woman, however, had taken the two men and hidden them. “It is true,” she said, “the men did come to me, but I didn’t know where they were from. (5) And at dark, when the gate was about to be closed, the men left; and I don’t know where the men went. Quick, go after them, for you can overtake them.” — (6) Now she had taken them up to the roof and hidden them under some stalks of flax which she had lying on the roof.—

(7) So the men pursued them in the direction of the Jordan down to the fords; and no sooner had the pursuers gone out than the gate was shut behind them. (8) The spies^a had not yet gone to sleep when she came up to them on the roof. (9) She said to the men, “I know that Adonai

יהושע ב' :א'-כ"ד

(א) וישלח יהושע בן־נון מן־השט"ים שְׁנַיִם־אֲנָשִׁים מִרְגָלִים תַּרְשׁ לְאֹמֶר לְכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָהּ רַחַב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה : (ב) וַיֹּאמֶר לְמַלְךְ יְרִיחוֹ לְאֹמֶר הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הַנֶּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת־הָאָרֶץ : (ג) וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רַחַב לְאֹמֶר הֲוָיָאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיךְ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ : (ד) וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתַּצְפֵּנּוּ וַתֹּאמֶר | כֹּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין הֵמָּה : (ה) וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסֹגוֹר בְּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רְדָפוּ מִהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיִגּוּם : (ו) וְהִיא הִעֲלֵתָם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעַרְכוֹת לָהּ עַל־הַגָּג : (ז) וְהָאֲנָשִׁים רְדָפוּ אַחֲרֵיהֶם דָּרָךְ הִירְדּוּ עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרָי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ הַרְדָּפִים אַחֲרֵיהֶם : (ח) וְהֵמָּה טָרַם יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג : (ט) וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־נַתַּן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : (י) כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת

has given the country to you, because dread of you has fallen upon us, and all the inhabitants of the land are quaking before you. (10) For we have heard how Adonai dried up the waters of the Sea of Reeds for you when you left Egypt, and what you did to Sihon and Og, the two Amorite kings across the Jordan, whom you doomed. (11) When we heard about it, we lost heart, and no man had any more spirit left because of you; for Adonai your God is the only God in heaven above and on earth below. (12) Now, since I have shown loyalty to you, swear to me by Adonai that you in turn will show loyalty to my family. Provide me with a reliable sign (13) that you will spare the lives of my father and mother, my brothers and sisters, and all who belong to them, and save us from death.” (14) The men answered her, “Our persons are pledged for yours, even to death! If you do not disclose this mission of ours, we will show you true loyalty when Adonai gives us the land.” (15) She let them down by a rope through the window—for her dwelling was at the outer side of the city wall and she lived in the actual wall. (16) She said to them, “Make for the hills, so that the pursuers may not come upon you. Stay there in hiding three days, until the pursuers return; then go your way.” (17) But the men warned her, “We

אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־יַמֵּי יַם־סוּף
 מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם לְשִׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלִעֹג אֲשֶׁר
 הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם: (יא) וְנִשְׁמַע וַיִּמָּס
 לְבַבֵּנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ
 מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
 אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת: (יב) וְעַתָּה הִשְׁבְּעוּ־נָא לִי
 בַיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
 וְעָשִׂיתֶם גַּם־אֵתָם עִם־בֵּית אָבִי
 חֶסֶד וַיִּנְתַּתֶּם לִי אוֹת אָמֶת: (יג)
 וְהִחִיתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־
 אַחֵי וְאֶת־[אַחֵיוֹתַי] (אֲחוֹתַי) וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־
 נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת: (יד) וַיֹּאמְרוּ לָהּ
 הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם־
 לֹא תִגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת־
 יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ
 חֶסֶד וְאָמֶת: (טו) וַתּוֹרְדֵם בְּחַבֵּל
 בְּעֵד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוּמָה
 וּבְחוּמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת: (טז) וַתֹּאמֶר
 לָהֶם הִתְרָה לָכוּ פְּרוּ־פָנֵינוּ בְּכֶם
 הַרְדִּפִים וַיִּנְחַבְתֶּם שָׁמָּה שְׁלֹשַׁת
 יָמִים עַד שׁוּב הַרְדִּפִים וְאַחַר תִּלְכּוּ
 לְדַרְכְּכֶם: (יז) וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ
 הָאֲנָשִׁים נִקִּים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ
 הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: (יח) הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאָרֶץ אֶת־תַּקּוֹת חוּט
 הַשָּׁנִי הַזֶּה תִקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר
 הוֹרְדַתְנוּ בּוֹ וְאֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ

will be released from this oath which you have made us take (18) [unless,] when we invade the country, you tie this length of crimson cord to the window through which you let us down. Bring your father, your mother, your brothers, and all your family together in your house; (19) and if anyone ventures outside the doors of your house, his blood will be on his head, and we shall be clear. But if a hand is laid on anyone who remains in the house with you, his blood shall be on our heads. (20) And if you disclose this mission of ours, we shall likewise be released from the oath which you made us take.” (21) She replied, “Let it be as you say.”

She sent them on their way, and they left; and she tied the crimson cord to the window. (22) They went straight to the hills and stayed there three days, until the pursuers turned back. And so the pursuers, searching all along the road, did not find them. (23) Then the two men came down again from the hills and crossed over. They came to Joshua son of Nun and reported to him all that had happened to them. (24) They said to Joshua, “Adonai has delivered the whole land into our power; in fact, all the inhabitants of the land are quaking before us.”

וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיךָ
 תֹּאסֹפִי אֲלֶיךָ הַבֵּיתָהּ : (יט) וְהָיָה
 כָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵיתְךָ | הַחוּצָה
 דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נִקִּים וְכֹל אֲשֶׁר
 יִהְיֶה אֶתְךָ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם־
 יָד תִּהְיֶה־בּוֹ : (כ) וְאִם־תִּגִּידֵי אֶת־
 דְּבָרֵנוּ זֶה וְהֵינּוּ נִקִּים מִשְׁבַּעְתְּךָ
 אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ : (כא) וְתֹאמֶר
 כְּדַבְּרֵיכֶם כִּי־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וַיִּלְכוּ
 וְתִקְשֹׁר אֶת־תִּקְוֹת הַשָּׁנִי בַּחֲלוֹן :
 (כב) וַיִּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הַהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הַרְדָּפִים
 וַיִּבְקְשׂוּ הַרְדָּפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא
 מָצְאוּ : (כג) וַיֵּשְׁבוּ שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים
 וַיֵּרְדּוּ מִהַהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֵת כָּל־
 הַמְּצָאוֹת אוֹתָם : (כד) וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיַדְנוּ אֶת־כָּל־
 הָאָרֶץ וְגַם־נִמְגּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵינוּ : { ס }